

Księga ławników myślenickich 1700–1725

Rękopis Muzeum Niepodległości w Myślenicach, sygn. I/R/3065, s. 128–129

Edycja krytyczna: Maciej Mikuła

Sprawa nr 113

113

24 IX 1706

***Kwitacja, wykonanie wyroku sądu podwójtowskiego.** Jadwiga Świrczyńska, córka zmarłych Piotra Świrczyńskiego i Reginy Mastalskiej, z mężem Stanisławem Rakiem kwitują Jąna Wątorskiego pisarza myślenickiego z odbioru 50 zł dopłaty do folwarku Mastalowskiego, co uczynił, wykonując wyrok sądu podwójtowskiego ławniczego z 17 IX 1706 (nr 111). Wcześniejsze raty zapłacił 23 III 1702 (50 zł) oraz 26 VII 1703 (25 zł). (24 IX 1706)*

[s. 128] Actum in officio viceadvocatiali scabinali Myslinicensi feria sexta post festum Sancti Matthaei Apostoli proxima die vigesima quarta Septembris anno Domini millesimo septingentesimo sexto.

Kwitują Rakowie, małżonkowie, sławetnego pana Jąna Mastalskiego.

Przed sądem niniejszym landwójtowskim ławniczym myślinickim i aktami stanąwszy osobami swymi uczciwa Jadwiga Świrczyńska, zmarłego niegdy sławetnego Piotra Świrczyńskiego, mieszczanina myślinickiego, z sławetną Reginą Mastalską, małżonkami, spółdzona córka, a uczciwego Stanisława Raka terażniejsza małżonka, z przytomnością tegoż małżonka swego dobrowolnie i z tymże małżonkiem swoim wyznała jest i wyznawa. Iż podług dekretu^a sławetnego pana Jąna Wątorskiego, landwójta myślinickiego, i ławników jego die decima septima Septembris anno praesenti millesimo septingentesimo sexto [17 IX 1706] ferowanego in vim części swojej, jakowa by jej z prętu i pół ćwierci folwarku Mastalowskiego działem z panem Jąnem Świrczyńskim, bratem jej, dostać się mogła, dziś z rąk sławetnego pana Jąna Mastalskiego, pisarza myślinickiego, posesora tegoż folwarku, tynfów pięćdziesiąt odebrała, z których in facie iudicii praesentis wyliczonych onego^a kwituje. Przyznając i to, iż oprócz dzisiejszych tynfów pięćdziesiąt dekretem sobie przysądzonych powzięła przed tym też pani Jadwiga Świrczyńska alias Stanisławowa Rakowa od pomienionego pana pisarza, raz przy obecności pana Krzyśkowskiego die vigesima tertia Martii millesimo septingentesimo <2do> [s. 129] <simo> secundo [23 III 1702] tynfów pięćdziesiąt, a drugi raz przy obecności JMci księdza Zieleńskiego die vigesima sexta Iulii millesimo septingentesimo tertio [26 VII 1703] tynfów dwadzieścia i pięć, co uczyni in summa z dzisiejszymi tynfów pięćdziesiąt na własną jej potrzebę wybranych tynfów sto dwadzieścia i pięć, okrom tynfów dwudziestu pięć na pogrzeb rodzicielki jej powziętych.

^a *nadpisane*